

عنوان مقاله:

حماسه، اسطوره و تجربه ی عرفانی، سهروردی و خوانش او از شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 2، شماره 7 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

امید همدانی - No. ۴۴, ۱۰ Milad St, Sajjad Blvd, Mashhad, Iran

خلاصه مقاله:

هدف از این مقاله نشان دادن نگاه تاویلی سهروردی است به روایات، عناصر و مولفه های اثر حماسی بزرگ ایران یعنی شاهنامه فردوسی. مقاله به دو بخش تقسیم می شود: در بخش نخست بنیان های متفاوت تاویل در نزد فردوسی و سهروردی بررسی می گردد و نشان داده می شود که اسطوره و حماسه چگونه در اندیشه فردوسی و در پرتو اصول و قواعدی که او برای فهم و تاویل آنها به دست می دهد، به مثابه اموری معقول و خردپذیر جلوه می کنند حال آن که در نزد سهروردی آنچه مهم است نه به دست دادن تفسیر و تبیینی معقول از حماسه و اسطوره بلکه فهم آنها به مثابه رمزها و نمادهایی است که در پرتو نوعی تجربه زیسته عرفانی و باطنی فهم و تفسیر می شوند. در بخش دوم هم با واشکافی تحلیلی عناصر حماسی و اسطوره ای شاهنامه که در حکایات عرفانی سهروردی بدل به رمزها و نمادهای عرفانی و گنوسی می شوند، دگردیسی اسطوره و حماسه به عرفان یا گذر از حماسه تاریخی- ملی به حماسه معنوی مورد تامل و مذاقه قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

Ferdowsi, Hermeneutical principles, Rational interpretation, Suhrawardi, Mystical treatises, Epico-mythic elements, Illuminationist worldview, رمز, اسطوره, نگاه تاویلی, بنیان های تاویل, فردوسی, سهروردی, حماسه, حکایات عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1835929>

